

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Puskás Attila ügyvéd által képviselt I-II. rendű felperesnek, a dr. Horváth Jenő ügyvéd által képviselt alperes ellen, biztosítási szerződés teljesítése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. október 27. napján meghozott, 6.G.41.401/2002/122. számú ítélete ellen, a felperések részéről 129. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő
,4

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 1.000.000 (egymillió) forint másodfokú perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak külön felhívásra 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű felperes és az alperes között 2001. február 5-én vagyonbiztosítási szerződés jött létre, amely alapján az alperes kockázatot vállalt egyebek mellett tűz és elemi károk biztosítására is 94.300.000 Ft-os biztosítási összeghatárig, amelyen belül 80.000.000 Ft-os összeg erejéig vállalt térítést a földfelszín feletti készletekben bekövetkezett tűz- és elemi károk esetére. Az I. rendű felperes raktárában 2001. április 14-én tűz keletkezett, amellyel kapcsolatos károkat az alperes 5.772.900 Ft-erejéig térített meg.

Az I. rendű felperes keresetében az ezt meghaladó kára megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A per során a követelését a II. rendű felperesre engedményezte. Az alperes a kár összegét vitatva kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Úgy foglalt állást, hogy a biztosítási szerződés alapján az I. rendű felperes követelheti, hogy a tüzeseménnyel kapcsolatos kárát az alperes megtérítse. Az alperes tagadására figyelemmel az I.

rendű felperest terhelte a kár mértékének bizonyítása, ami nem járt sikerrel. Ezért a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben keresetük teljesítését kérték. Az elsőfokú bíróság döntését a bizonyítékok téves mérlegelése, és emiatt a tényállás helytelen megállapítása miatt támadták. Előadták, hogy a perben rendelkezésre álló adatok okszerű mérlegelése alapján bizonyítottnak kell tekinteni a keresettel érvényesített káruk bekövetkezését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok alapján érdemben is helytálló döntést hozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a bizonyítás a kár összege tekintetében a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felpereseket terhelte. A perben rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, tanúvallomásokat, szakvéleményeket a Pp. 206. § (1)-(2) bekezdései alapján összességükben helyesen mérlegelve, helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, miszerint a felperesek nem bizonyították sikerrel, hogy az alperes által megtérített összegen felül a keresettel érvényesített mértékű káruk keletkezett.

Az árukészlet nyilvántartásának hiánya - bármely okra vezethető is vissza - a bizonyítási teher szabályaiból következően a felperesek terhére esik. A felperesek a kár mértéke tekintetében őket terhelő bizonyítási kötelezettségüknek nem tesznek eleget azáltal, hogy azt bizonyítják, hogy az általuk állított árumennyiség elhelyezésére megfelelő méretűek voltak a raktár polcai. A tagi kölcsön összegét nélkülöző okirat alkalmatlan annak bizonyítására, hogy az áru beszerzésének fedezete a kölcsön volt, a tagi kölcsön tényleges folyósítását, annak összegét a felperesek nem támasztották alá egyéb bizonyítékkal sem. A számlák hiányosságaira is figyelemmel az alperes vitássá tette, hogy az azokban megjelölt értékben történt meg az árubeszerzés. Erre figyelemmel a bíróságnak feladata volt a számlák hitelességének vizsgálata, továbbá a felperesek kötelezettsége volt olyan, a kár mértékének bizonyítása, aminek nem tudott sikerrel eleget tenni.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítás sikertelenségének a Pp. 3. § (3) bekezdésében írt jogkövetkezményt is helyesen vonta le a kereset elutasításával.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesek fellebbezése nem vezetett sikerre, ezáltal elvesztések lettek. Figyelemmel arra, hogy az engedményezést követően csupán a II. rendű felperes

érvényesített biztosítási szolgáltatással kapcsolatos igényt, az alperessel szemben az ítéltábla őt kötelezte a Pp. 239. §-a folytán irányadó 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú perköltség megfizetésére, továbbá a fellebbezési eljárási illeték megtérítésére. Az előbbi az alperesi jogi képviselő munkadíjának általános forgalmi adóját is magában foglalja, míg az utóbbiról az ítéltábla a 6/1986. IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. június 2.

Dr. Molnár Ambrus s. k.a tanács elnökeDr. Németh László s. k.előadó bíróDr. Lente Sándor s. k.bíró